

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen bestred ikke min Fremstilling af de Forhandlinger, der fandt Sted i Fjor om dette Lovforslag, og der er altsaa ikke nogen Grund til at diskutere dette videre, saa meget mindre som det ingen Indflydelse har paa Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem mente, at jeg havde givet denne Fremstilling af de faktiske Forhold, fordi det var ved at knibe for mig. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med et saadant Udtryk — jeg tror ogsaa, det ærede Medlem kommer ude fra Vælgermøderne —, jeg har i hvert Fald aldrig lagt Mærke til, at det har knebet for mig, naar jeg har drøftet Sagerne med det ærede Medlem herinde — det ærede Medlem maa jo heller ikke være for optimistisk i Bedømmelsen af sine egne Indlæg her i Debatten.

Det ærede Medlem sagde, at Socialreformens Refusionsregler i meget høj Grad havde svigtet. Det kan jeg ikke erkende. Der kan være et og andet at rette i disse Refusionsregler, men som Hovedsynspunkt maa man fremhæve, at Socialreformens Refusionsregler med Hensyn til Fordelingen har svaret til det, der var forudberegnet — at de sociale Udgifter som Helhed er steget, er en Sag for sig.

Naar det ærede Medlem mente, at det ærede Medlem Hr. Nøhr havde fremsat en Fornærmelse over for mig, fordi han hentydede til, at jeg var Jyde, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret heri. Dette anser jeg i høj Grad for en Kompliment. Noget andet er, at der efter det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Mening skulde være sagt, at dette var et jysk Forslag. Hertil skal jeg sige, at dette er ikke noget jysk Forslag. Det er et Forslag, der efter rationelle Regler kommer alle de Kommuner til Hjælp, som opfylder visse Betingelser uden Hensyn til, om de ligger paa Øerne eller i Jylland. Efter at have set Forslaget igennem i en Skynding kan jeg da ogsaa sige, at f. Eks. mere end to Trediedele af Sjællands Kommuner vil falde ind under Retten til at erholde Støtte efter denne Lov.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at jeg havde holdt Vælgertale her i Dag. Det kan jeg slet ikke give det ærede Medlem Ret i — det er der i øvrigt ingen Grund til her at diskutere —, men hvis det ærede Medlem vil have sine Udtalelser til mig i Dag opfattet som Udtryk for Særlighed, tror jeg, det ærede Medlem vil faa meget vanskeligt ved at faa Tilslutning hertil hos nogen. Det ærede Medlem

siger, at jeg her skulde have sagt, at saadanne Kommuner gives ikke, som har ødslet eller har en daarlig Administration. Jeg har overhovedet ikke sagt noget saadant. Jeg har tværtimod sagt, at saadanne Kommuner eksisterer, men at disses Tal inden for Gruppen: de vanskeligt stillede Kommuner spiller en forsvindende ringe Rolle. Det er noget, som enhver, der kender til kommunale Forhold — hvad det ærede Medlem vist ikke gør —, er ganske klar over.

Det ærede Medlem sagde i den Forbindelse — jeg ved ikke, hvad det vedkommer Sagen —, at mit Parti havde under den sidste Valgkamp stadig udtalt sig mod Valutacentralen, men nu havde vi stemt for den. Det ærede Medlem ved, at mit Parti har været med til at fremsætte et Forslag over for Offentligheden om Valutacentralens Forlængelse i 2 Aar, nøjagtig det Grundlag, som nu foreligger til Behandling her i Rigsdagen. At saadanne Udtalelser er Udtryk for det, som det ærede Medlem ogsaa fremsatte en Bemærkning om, at han ikke kan lide Det radikale Venstre og derfor heller ikke kan lide mig, det har jo ikke større Interesse. Jeg ved, at det ærede Medlem er stærk baade i Sympatier og Antipatier, men det ærede Medlem maa ikke deraf lade sig henrive til at fremsætte saadanne urimelige Bemærkninger, som det ærede Medlem har fremsat i Dag. Det er jeg ked af at høre paa, og det gaar ud over det ærede Medlems Anseelse, hvis man kan bruge det Udtryk.

Det ærede Medlem sagde, at Landbo-kommissionen var blevet misbrugt med Hensyn til Fremsættelse fra Regeringspartierne Side plus enkelte andre Medlemmer af denne Skitse til en kommunal Udligningsordning. Det Spørgsmaal kan jeg ikke blande mig i, det er jo Kommissionens Sag. Hvis det ærede Medlem var Medlem af Kommissionen, hvad det ærede Medlem vist var, var Stedet at paatale det der. Men det kommer slet ikke den Sag ved, det her drejer sig om.

Om det ærede Medlems finansielle Betragtninger er rigtige eller ikke, kan jeg heller ikke sige noget om. Dersom den finansielle Stilling virkelig skulde være saa meget gunstigere, end Finansloven giver Udtryk for, vilde det være glædeligt. Jeg har at henholde mig til, at der paa Finansloven er et Overskud paa godt 2 Mill. Kr., et Overskud, som altsaa ikke giver Mulighed for Dækning af Udgifterne til denne Lov, og derfor er der stillet Forslag om Dækning paa den Maade, vi kender.